

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Cpr/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115223688
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6115223688.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci žalobcu Q. Q., H.. XX. XX. XXXX, C. V.. M. Š. XXX/X, XXX XX K., zast. advokátom JUDr. Vladimírom Rybovičom, Advokátska kancelária, Nám. Š. Moysesova 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO:14224089 proti žalovanému STD DONIVO a.s., Mlynská 1346, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 31678343, zast. AK NOVIKMEC s.r.o., Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36868701, o zaplatenie 2 198,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplatenia náhrady mzdy za obdobie od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015 spolu vo výške 702,13 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 466,69 Eur od 01. 04. 2015 až do zaplatenia a zo sumy 235,44 Eur od 01. 05. 2015 až do zaplatenia, z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu mzdy za obdobie od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015 sumu 99,10 Eur s úrokom z omeškania zo sumy 99,10 Eur vo výške 5,05 % ročne od 01.06. 2015 až do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti, v ktorej žalobca požadoval od žalovaného zaplatenie mzdy vo výške 139,50 Eur za obdobie od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015, súd konanie z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 732,48 Eur od 01. 06. 2015 do 06. 01. 2017 a zo sumy 32,93 Eur od 07. 01. 2017 do 03. 07. 2017 v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V časti, v ktorej žalobca žiadal úrok z omeškania zo sumy 732,48 Eur vo výške 5,05 % ročne za obdobie od 01. 04. 2015 do 31. 05. 2015, súd konanie z a s t a v u j e .

Súd žalobu v časti, v ktorej žalobca požadoval náhradu škody v sume 86,39 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 30.11.2015 z a m i e t a .

Súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej požadoval od žalovaného zaplatenie sumy 338,43 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 05. 2015 až do zaplatenia z titulu stravného za mesiac marec 2015, z a m i e t a .

Súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplatenia z titulu stravného za mesiac február 2015 sumy 80,88 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 100,87 Eur od 01. 04. 2015 do 07. 10. 2017 a zo sumy 80,88 Eur od 08. 10. 2017 do zaplatenia, z a m i e t a .

V časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia cestovných náhrad za február 2015 vo výške 19,99 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 08. 10. 2017 až do zaplatenia, súd konanie z a s t a v u j e .

Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 22 %. O jej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ŏ v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.11.2015 domáhal od žalovaného zaplata sumy 2 198,90 Eur s úrokom z omeškania ako plnenia z pracovného pomeru, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 10. 05. 2013.

2. Súd vykonal dokazovanie žalobou, výsluchom žalobcu, zástupcov strán, pracovnou zmluvou zo dňa 10. 05. 2013, vyrozumiením Ministerstva vnútra SR zo dňa 31. 03. 2015, potvrdením OO PZ Sered' zo dňa 09. 02. 2015, zápisnicou z ústneho pojednávania OR PZ Galanta ODI, priebehom poistenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne žalobcu, príjmovým pokladničným dokladom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, korešpondencia strán, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 10. 04. 2015, výplatnými páskami žalobcu zo 2/2014, 4/2014, 9/2014, 2/2015, 10/2014, 11/2014, 12/2014, 3/2015, 4/2015, rozsudkom tunajšieho súdu v konaní 14Cpr/2/2015, popisom pracovnej činnosti žalobcu, SMS komunikáciou medzi žalobcom a Q. Q. 06. 02. 2015 a medzi žalobcom B. Z. D. 07. 02. 2015, SMS komunikáciou žalobcu a Z. D. 09. 02. 2015, výzvou na nástup do zamestnania zo dňa 09. 02. 2015 prevzatou dňa 09. 03. 2015, upozornením na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 09. 02. 2015, pracovnou zmluvou a pracovnou náplňou Z.. Z. D., manuálom vodiča, protokolom o prevzatí manuálu, prezenčnou listinou zo schôdze vodičov zo dňa 29. 12. 2014, zápisnicou z pojednávania vo veci 14Cpr/2/2015 zo dňa 13. 06. 2016, zápisnicou vo veci 14Cpr/2/2015 zo dňa 30. 03. 2016, 09. 12. 2015 a zistil tento skutkový stav:

3. Podľa tvrdenia žalobcu dňa 10. 05. 2013 uzatvoril pracovnú zmluvu so žalovaným na dobu neurčitú. Na základe tejto pracoval u žalovaného v pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Dňa 13. 04. 2015 mu bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 10. 04. 2015. Na tunajšom súde prebieha pod spisovou značkou 14Cpr/2/2015 konanie o určenie jeho neplatnosti.

4. Od žalovaného sa domáhal :

A.

náhrady mzdy za obdobie od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015 a za obdobie od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015, v ktorom období nemohol vykonávať prácu z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa.

Za obdobie od 09. 02.2015 do 28. 02. 2015 sa domáhal zaplata sumy 466,69 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 04. 2015. Uviedol, že dňa 08. 02. 2015 čerpal odpočinok počas prepravy tovaru, ktorý mal nasledujúci deň 09. 02. 2015 vyložiť v Topolčanoch. Auto nechal na stráženom parkovisku v areáli STK a keď dňa 09. 02. 2015 chcel realizovať vykládku tovaru zistil, že sa auto na stráženom parkovisku nenachádza. V aute ponechal digitálnu kartu, ktorá mu bola zo strany zamestnávateľa žalovaného odovzdaná až 09. 03. 2015. Viackrát sa pokúšal telefonicky skontaktovať so žalovaným, no bezúspešne. Od nadriadeného zamestnanca neobdržal v tomto období žiaden pokyn a to ani SMS ani telefonicky.

Za obdobie od 01. 04. do 10. 04. 2015 sa domáhal náhrady mzdy vo výške 235,44 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 1.5.2015. V tomto období mu nebola prideľovaná žiadna práca a nikto ho nekontaktoval.

B.

náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku vo výške 732,48 Eur za 28 dní nevyčerpanej dovolenky s úrokom z omeškania.

V tejto časti žalovaný uznal nárok za dôvodný čo do základu a výšky a súd o tomto nároku rozhodol čiastočným rozsudkom dňa 17. 05. 2017. Predmetom sporu zostal úrok z omeškania z tejto sumy požadovaný vo výške 5,05 % ročne od 01. 04. 2015 do zaplata. V časti žalovanej istiny došlo ku započítaniu zaplata sumy 699,55 Eur dňa 05. 01. 2017 bez právneho dôvodu a zvyšok bol doplatený v sume 32,93 Eur dňa 03. 07. 2017. Žalobca potom požadoval úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 732,48 Eur od 01. 06. 2015 do 06. 01. 2017 a zo sumy 32,93 Eur od 07. 01. 2017 do 03. 07. 2017. V časti úroku za obdobie od 01. 04. 2015 do 31. 05. 2015 vzal žalobu späť. V tejto časti súd konanie zastavil a v prevyšujúcej časti vyhovel vzhľadom k uznávaciemu prejavu žalovaného.

C.

náhrady škody v sume 86,39 Eur pozostávajúcej:

a) z cestovných nákladov vynaložených pri nástupe do práce dňa 09. 02. 2015 vo výške 36,28 Eur, ktorú sumu vypočítal ako náklady na dopravu osobným motorovým vozidlom zo Serede to Topoľčian a späť,
b) z úhrad povinného zdravotného poistenia v sume 50,11 Eur za obdobie od 10. 02. do 09. 03. 2015, keďže toto neuhradil jeho zamestnávateľ.

D.

náhrady stravného v zmysle § 4 písm. c) zákona 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a to za mesiac február 2015 v sume 100,87 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 04. 2015 a za mesiac marec 2015 v sume 338,43 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 05. 2015 do zaplattenia.

5. Zástupca žalovaného žiadal žalobcu v časti, v ktorej požadoval náhradu mzdy, zamietnuť v plnom rozsahu ako bezdôvodný. V období, za ktoré nebola žalobcovi vyplatená mzda v mesiaci február a marec 2015, mu bola vykázaná absencia. V mesiaci apríli čerpal na svoju žiadosť náhradné voľno. Po jeho vyčerpaní bol povinný hlásiť sa u zamestnávateľa, čo neurobil. Napriek tomu však mu bola riadne vyplatená náhrada za mesiac apríl 2015.

Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania z titulu nepreplatennej dovolenky, tento uznal v plnom rozsahu. K omeškaniu s výplatom náhrady dovolenky došlo omylom.

Nárok na náhradu škody považoval v plnom rozsahu za bezdôvodný. Žalobcovi bol daný výslovný pokyn, aby nepokračoval v ceste, ktorý porušil a škodu si spôsobil sám. Zdravotné poistenie mu nebolo uhrádzané z dôvodu, že mu bola daná absencia.

Žalobcovi preplatili stravné za všetky cesty, na ktoré predložil podklady. Stravné za február 2015 mu bolo preplatené. Za mesiac marec neboli z jeho strany doručené žiadne podklady (záznam o prevádzke motorového vozidla). Ako dôkaz, že vykonal služobnú cestu, mohol predložiť tachografickú kartu, ktorá je jeho vlastníctvom, čo neurobil. Povinnosť predložiť podklady určené k vyúčtovaniu pracovných ciest je nielen zákonnou povinnosťou vyplývajúcou zo zákona č. 283/2002 Z. z., ale aj zmluvnou - je definovaná v pracovnom poriadku manuáli vodiča MKD 003 na str. 17 až 18 v bodoch 2.7 až 2.10.

6. ad A

V konaní nebolo sporné, že žalobca nevykonával prácu v období od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015 ako aj v období od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015. Sporná bola otázka, či nevykonával prácu z dôvodov na strane žalovaného.

Podľa § 142 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnanec nemôže vykonávať prácu pre prechodný nedostatok spôsobený poruchou na strojovom zariadení, v dodávke surovín alebo pohonnej sily, chybnými pracovnými podkladmi alebo inými podobnými prevádzkovými príčinami (prestoj) a nebol po dohode preradený na inú prácu, patrí mu náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

(3) Ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

7. Žalobca vykonával prepravu tovaru z Poľska, ktorý mal vyložiť dňa 09. 02. 2015 v Topoľčanoch, kde odstaviť deň predtým auto a odišiel domov do Serede. Na druhý deň ráno, keď mal prísť na miesto vykládky, auto sa tam už nenachádzalo. Jeho tvrdenie, že prácu nemohol vykonávať z dôvodu, že mu žalovaný do 09. 03. 2015 zadržoval digitálnu kartu, pričom sa s ním žiadnym spôsobom nepokúšal skontaktovať, považoval súd za nepravdivé. Z predloženej SMS komunikácie zo dňa 06. 02. 2015 medzi žalobcom a Z. D. bolo preukázané, že žalobca dostal pokyn odstaviť vozidlo v Topoľčanoch, ktoré si mal v pondelok ráno (09. 02. 2015) prevziať iný vodič a realizovať vykládku. Na túto skutočnosť bol upozornený opätovne 07. 02. ako aj 08. 02. 2015. O tom, že sa digitálna kartu nachádza u zamestnávateľa, mal vedomosť žalobca už 09. 02. 2015, o čom svedčí rovnako jeho komunikácia s Z. D. (č. I. 37 vyjadrenia žalovaného zo dňa 06. 06. 2017). Rovnako z tejto komunikácie vyplýva, že dňa 09. 02. 2015 bol vyzvaný, aby sa hlásil nasledujúci deň na pracovisku vo Zvolene, kde bude upresnená ŠPZ vozidla, do ktorého nastúpi, čo neurobil. Konal tak v rozpore s ustanovením § 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

8. Písomnú výzvu na nástup do zamestnania zo dňa 09. 02. 2015 prevzal až 07. 03. 2015, pričom dátum uloženia zásielky na doručenie je uvedený 11. 02. 2015 (č. I.116 spisu).

Skutočnosť, že žalobca neuposlúchol pokyny Z. D. - personálneho manažera, jeho nadriadeného v zmysle manuálu vodiča MKD z 01. 12. 2014 - verzia 003, s ktorým bol preukázateľne oboznámený, vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku 14Cpr/2/2015 tunajšieho súdu.

Nárok žalobcu na zaplattenie náhrady mzdy za toto obdobie, t. j. od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015, súd z uvedených dôvodov nepovažoval za dôvodný a žalobu v tejto časti zamietol.

9. Čo sa týka požadovanej mzdy za obdobie od 01. 04. do 10. 04. 2015, podľa žalovaného tento vyhovel požiadavke žalobcu na čerpanie náhradného voľna, pričom za toto obdobie mu aj bola vyplatená mzda za mesiac apríl 2015 v sume 139,50 Eur. Výška mzdy bola vypočítavaná v zmysle pracovnej zmluvy Túto skutočnosť žalobca na poslednom pojednávaní potvrdil. Uviedol, že nemal vedomosť, z akého titulu mu táto suma dňa 25. 05.2015. prišla na účet. Žalobca vzal v časti ohľadom sumy 139,50 Eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy žalobu späť a súd v tejto časti konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP, pričom k jej úhrade došlo skôr, než odkedy požadoval úrok z omeškania.

V časti ohľadom sumy 99,10 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % od 01.06.2015 až do zaplatenia žalobe vyhovel a to z týchto dôvodov:

Náhradné voľno žiadal žalobca len do 31. 03. 2015, ktorá skutočnosť nebola sporná.

Podľa tvrdenia zástupcu žalovaného vodič po skončení náhradného voľna bol povinný hlásiť sa v zmysle manuálu vodiča u zamestnávateľa, čo sa zo strany žalobcu nestalo.

Neuviedol ktoré konkrétne ustanovenie manuálu túto povinnosť vodičovi ukladá. Z bodu III manuálu vodiča jeho str. 11 a 12 takáto povinnosť nevyplýva. Zamestnávateľ je povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy a platiť mu za vykonanú prácu mzdu (§ 47 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce). V prípade, ak zamestnávateľ zamestnancovi neprideluje prácu, zamestnanec síce môže vyzvať zamestnávateľa, aby si plnil svoju povinnosť, ale nie je povinný pridelovanie práce vyžadovať. Zo strany žalobcu sa potom nejednalo o nedovolenú absenciu, ktorú skutočnosť nepriamo potvrdil aj žalovaný, ktorý mu vyplatil za toto obdobie mzdu. Z dôvodu prekážky na strane zamestnávateľa žalobcovi vznikol nárok na náhradu mzdy v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 a 3 Zákonníka práce v sume jeho priemerného mesačného zárobku.

Pri jeho výpočte potom bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 134 Zákonníka práce a nie z pracovnej zmluvy tak, ako pri jeho výpočte postupoval žalovaný.

Žalovaný nespochybnil správnosť výpočtu mzdy zdôvodnenú žalobcom v žalobe v zmysle ustanovenia § 134 Zákonníka práce, ktorý vychádzal z vyplatenej mzdy zúčtovanej v rozhodnom období. Súd potom v zmysle ust. §151 ods. 1 CSP z neho vychádzal.

10. ad C

Čo sa týka nároku na náhradu škody, súd mal za preukázané, že žalobca neuposlúchol príkaz nadriadeného, aby nerealizoval vykládku tovaru dňa 09. 02. 2015 v Topoľčanoch.. Zo strany žalovaného nedošlo k žiadnemu porušeniu povinnosti, v ktorej príčinnej súvislosti by táto škoda na strane žalobcu vznikla. Súd preto nepovažoval nárok na náhradu cestovných nákladov v sume 36,28 Eur za dôvodný. Rovnako nepovažoval súd za dôvodný nárok na náhradu škody v sume 50,11 Eur, keď žalovaný dôvodne vykázal neospravedlivenú absenciu u žalobcu za obdobie od 10. 02. do 09. 03. 2015a preto žalobu v tejto časti zamietol.

11. ad D

Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu stravného, dôkazné bremeno na preukázanie existencie a vzniku tohto nároku bolo na žalobcovi.

Z jeho popisu pracovnej činnosti vyplýva, že zodpovedal za včasné odovzdanie dokladov k likvidácii zahraničných diét. Tiež zodpovedá za vypísanie denných záznamov z prepravy, tlačiva cestovných náhrad a iných požadovaných dokladov k zúčtovaniu.

V manuáli, ktorý obsahuje podrobnejšie pokyny práce vodiča, v bode 2.7 je uvedená povinnosť odovzdania dokladov po skončení prepravy do zbernej schránky alebo poverenej osobe, pričom je povinný aj vypisovať denné záznamy vozidla v zmysle bodu 2.10 manuálu s údajmi začiatok cesty, odkiaľ kam, čas odchodu, čas príchodu, kilometre, prechod hraníc. Táto povinnosť vyplýva aj priamo zo znenia § 36 ods. 7 zákona o cestovných náhradách č.283/2002 Z. z., podľa ktorého zamestnanec je povinný do 10 pracovných dní odo dňa skončenia pracovnej cesty alebo inej skutočnosti zakladajúcej nárok na náhrady podľa tohto zákona predložiť zamestnávateľovi písomné doklady potrebné na vyúčtovanie náhrad, najdlhšie však do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom bola pracovná cesta skončená. Až potom je zamestnávateľ povinný v zmysle ods. 8 citovaného zákonného ustanovenia uspokojiť nároky zamestnanca z tohto titulu.

Žalovaný poprel, že by takéto doklady boli žalobcom vyplnené a odovzdané za mesiac marec 2015.

Za mesiac február stravné vyplatil v rozsahu uplatnenom žalobcom.

12. V prílohách vyjadrenia žalovaného zo dňa 06. 06. 2017 pred prílohou, ktorá predstavuje kópiu žaloby žalobcu v konaní 20Cpr/5/2013, sa nachádza rozpis jazdy žalobcu vo februári 2015, ktorá začala 01.

02. 2015 v Českej republike a bola ukončená 08. 02. 2015 v Slovenskej republike. V zmysle výpočtu žalovaného spolu prináležali žalobcovi diéty za túto cestu v sume 189,12 Eur

Na poslednom pojednávaní žalobca nespochybnil, že vykonával dopravu v mesiaci február 2015 v zmysle rozpisu uvedenom žalovanom s jedným rozdielom, že začínal v Bratislave a cez Českú republiku vôbec nešiel. Rozdiel vo výpočte stravného vznikol tým, že vychádzal jednotne zo sumy 45,-- Eur.

Zástupca žalovaného mal za to, že vychádzal pri výpočte z výšky diét stanovených v Opatrení Ministerstva financií k zákonu o cestovných náhradách.

Uviedol, že z titulu stravného za mesiac február 2015 zaplatil sumu 189,12 Eur, keď došlo k doplatku úhrady v sume 19,99 Eur dňa 07.10. 2017.

V tejto časti vzal žalobca žalobu späť aj vo vzťahu k úrokom z omeškania z tejto sumy do dátumu zaplataenia.

Súd v zmysle § 145 CSP konanie v tejto časti zastavil.

13. Za mesiac február 2015 požadoval žalobca doplatok z titulu stravného pri zahraničných pracovných cestách vo výške 80,88 Eur.

Sporný nebol rozpis ciest za február 2015, keď podľa žalovaného bol tento vo väčšom rozsahu, než ho požadoval žalobca (o Českú republiku), ale spôsob výpočtu cestovných náhrad.

Výška cestovných náhrad je stanovená v opatrení Ministerstva financií SR č. 401/2012, na ktoré poukazoval žalobca v žalobe. V zmysle tohto opatrenia základné sadzby stravného pri zahraničných pracovných cestách pre Českú republiku predstavujú 600 CZK, pre Poľsko 37,-- Eur denne, Maďarsko 39,-- Eur, Taliansko 45,-- Eur.

14. Podľa § 13 ods. 1, 4, 5 zákona 283/2002 Z. z ., na ktoré uvedené opatrenie odkazuje a vykonáva, sú stanovené postupy pre výpočet stravného. Ak zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá v kalendárnom dni nad 6 hodín až 12 hodín, patrí zamestnancovi stravné vo výške 50 % základnej sadzby, pod 6 hodín 25 % a nad 12 hodín v základnej sadzbe stravného.

Žalobca spochybnil spôsob výpočtu stravného za mesiac február 2015 len tým, že podľa jeho výpočtu mal nárok na 45,-- Eur denne za celé obdobie služobnej cesty. Takýto jeho názor je v rozpore s úpravou cestovných náhrad v citovanom zákonom ustanovení § 13 zákona 283/2002 Z. z. ako aj opatrením MF SR 401/2012. Z týchto dôvodov súd jeho žalobu v tejto časti zamietol ako bezdôvodnú.

15. Čo sa týka cestovných náhrad za mesiac marec 2015, žalobca nepreukázal, že mu vznikol nárok na ich náhradu, ani ich výšku a ich splatnosť. Vid' argumenty uvedené pod bodom 11 rozsudku.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 06. 06. 2017 pod bodom 19. namietal nemožnosť vykonať zmenu žalobného návrhu vo vzťahu k požadovaným úrokom z omeškania zo sumy 732,48 Eur ústne na pojednávaní v spojení so znením ustanovenia § 140 CSP. K takémuto podaniu môže dôjsť len v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe podľa ust. § 125 CSP.

Je pravdou, že na rozdiel od znenia ust. § 42 OSP nový civilný procesný predpis výslovne neupravuje možnosť rozšírenia žaloby ústne do zápisnice na pojednávaní. Taký výklad, aký však uviedol žalovaný, by bol prílišným formalizmom v prípade, ak obe strany sú prítomné na pojednávaní a jednalo sa vlastne len o odstránenie zrejmej vady v písaní v pôvodnej žalobe vo vzťahu k požadovaným úrokom z omeškania u jedného z nárokov, ktorých sa žalobca v žalobe domáhal., vid' tiež čl. 4 ods. 2 CSP.

17. Žalobca bol v konaní v prevažnej miere neúspešný. O náhrade trov konania potom súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že úspešnému žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %. Žalobca bol neúspešný ohľadom požadovanej náhrady mzdy za mesiac február a marec spolu v sume 702,13 Eur, náhrady škody v sume 86,39 Eur, náhrady stravného za mesiac február 2015 v sume 80,88 Eur, za mesiac marec 2015 v sume 338,43 Eur. Procesným zavinením došlo k zastaveniu konania ohľadom zvyšku nároku náhrady mzdy za mesiac apríl 2015, ktorá bola vyplatená v sume 138,-- Eur. Spolu jeho neúspech predstavoval sumu 1 345,83 Eur, čo k požadovanej sume 2 198,90 Eur predstavuje 61,20 % a úspech 38,80 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).